

ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำแห่งองค์การสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
(United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners)
(ข้อกำหนดแมนเดลา - Mandela Rules)

กรมราชทัณฑ์
กองพัฒนาพฤตินิสัย
ส่วนสวัสดิการและสงเคราะห์ผู้ต้องขัง

ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำแห่งองค์การสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
(United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners)
(ข้อกำหนดแมนเดลา - Mandela Rules)

ข้อสังเกตเบื้องต้น

ข้อสังเกตเบื้องต้น 1

ข้อกำหนดต่อไปนี้ไม่ประสงค์จะบรรยายอย่างละเอียดถึงระบบการราชทัณฑ์ที่จะใช้เป็นต้นแบบของระบบราชทัณฑ์แต่อย่างใด หากเป็นการแสดงให้เห็นฉันทามติทั่วไปของความคิดร่วมสมัยและองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับระบบที่มีความพอเพียงมากที่สุดในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อกำหนดสิ่งที่ถือเป็นหลักการและการปฏิบัติที่ดีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและการบริหารงานเรือนจำ

ข้อสังเกตเบื้องต้น 2

1. เมื่อคำนึงถึงความแตกต่างกันมากมาย ทางด้านกฎหมาย สังคม เศรษฐกิจ และภูมิศาสตร์ในโลก ข้อกำหนดนี้ ย่อมจะใช้ปฏิบัติไม่ได้ทุกข้อ ทุกแห่งและทุกเวลา แต่ควรใช้เพื่อกระตุ้นเตือนให้เกิดความพยายามช่วยกันนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อขจัดปัญหายุ่งยากทางปฏิบัติต่างๆ ในด้านการนำไปใช้ในด้านความรู้ที่เป็นที่มาของข้อกำหนดนี้โดยรวม ในฐานะที่เป็นเงื่อนไขขั้นต่ำที่สหประชาชาติได้ให้การยอมรับว่าเป็นข้อปฏิบัติที่เหมาะสม

2. ในอีกแง่หนึ่ง ข้อกำหนดนี้ครอบคลุมแนวคิดที่กำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่มีจุดประสงค์เพื่อกีดกันการทดลองหรือการปฏิบัติรูปแบบอื่นๆ แต่ทั้งนี้ การทดลองหรือการปฏิบัตินั้นควรสอดคล้องกับหลักการและมุ่งตอบสนองเป้าประสงค์ที่สะท้อนมาจากข้อบทในข้อกำหนดนี้โดยรวม ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่มิมีเหตุผลที่หน่วยงานบริหารงานราชทัณฑ์กลางอาจเห็นชอบต่อการปฏิบัติที่แตกต่างออกไปจากข้อกำหนดนี้หากเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของข้อกำหนดนี้

ข้อสังเกตเบื้องต้น 3

1. ส่วนที่หนึ่งของข้อกำหนดว่าด้วยการบริหารงานทั่วไปในทัณฑสถาน และเป็นข้อกำหนดที่ใช้แก่ผู้ต้องขังทุกประเภท ทั้งในคดีอาญาหรือในคดีแพ่ง ไม่มีการพิจารณาคดี หรือผู้ต้องขังคดีเสร็จเด็ดขาด รวมทั้งผู้ต้องขังตาม “มาตรการเกี่ยวกับความมั่นคง” หรือมาตรการในการแก้ไขที่เป็นคำสั่งของผู้พิพากษา

2. ส่วนที่สองประกอบด้วยข้อกำหนดที่นำมาใช้เฉพาะกรณีพิเศษในแต่ละส่วน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดตามหมวด ก ซึ่งใช้กับผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาของศาลแล้วนั้น ย่อมจะใช้ได้อย่างเท่าเทียมกันกับผู้ต้องขังประเภทอื่นที่กล่าวถึงในหมวด ข ค และ ง แต่ทั้งนี้ กรณีจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดที่ใช้โดยตรงผู้ต้องขังเหล่านี้แต่ละประเภท และต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของพวกเขา

ข้อสังเกตเบื้องต้น 4

1. ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ไม่ได้มุ่งที่จะวางกฎระเบียบการบริหารงานสำหรับเยาวชน เช่น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือศูนย์อบรมฟื้นฟูเยาวชน แต่โดยทั่วไปข้อกำหนดในส่วนที่ 1 นี้ ก็อาจนำไปใช้ปฏิบัติในสถานที่เหล่านี้ได้

2. ผู้ต้องขังเยาวชน อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะรวมถึงบุคคลทุกคนที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งตามกฎหมายแล้วไม่ควรมีการพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ที่เป็นเยาวชน

1. ข้อกำหนดทั่วไป

หลักการพื้นฐาน

ข้อกำหนด 1

ผู้ต้องขังทุกคนพึงได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพต่อศักดิ์ศรีอันมีติดตัวมาแต่เกิดและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ต้องไม่มีผู้ต้องขังคนใดที่จะถูกการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับการคุ้มครองป้องกันจากการกระทำเช่นนั้น โดยจะต้องไม่มีการอ้างเงื่อนไขใดๆ ที่จะกระทำการดังกล่าว ความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการด้านต่างๆ ในเรือนจำและผู้เข้าเยี่ยมต้องได้รับการประกันตลอดเวลา

ข้อกำหนด 2

1. ข้อกำหนดนี้พึงใช้ได้ทั่วไปโดยปราศจากความลำเอียง จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยเหตุของความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือความคิดเห็นอื่นใด สัญชาติ หรือฐานะทางสังคมทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใดของผู้ต้องขัง ทั้งต้องให้ความเคารพต่อความเชื่อทางศาสนาและศาสนกิจที่ผู้ต้องขังยึดถือ

2. เพื่อให้หลักการไม่เลือกปฏิบัติมีผลในทางปฏิบัติผู้บริหารเรือนจำต้องคำนึงถึงความจำเป็นของผู้ต้องขังแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ต้องขังบางประเภทที่มีความเปราะบางมากที่สุด จำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของผู้ต้องขังเหล่านี้ที่มีความจำเป็นพิเศษโดยไม่ให้ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

ข้อกำหนด 3

การคุมขังและมาตรการอื่นใดอันที่ส่งผลให้ตัดขาดผู้ต้องขังจากโลกภายนอก ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่คนเหล่านั้นอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะเป็นการเอาไปเสียซึ่งสิทธิในการกำหนดชะตากรรมของตนเอง โดยพรากเสรีภาพของเขาไปเสีย ด้วยเหตุดังกล่าว ระบบราชทัณฑ์จึงต้องไม่มุ่งให้เกิดความทุกข์ทรมานเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่ถูกอยู่ในสภาพการณ์นั้นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่โดยมีเหตุที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่ทำให้ต้องแยกขังหรือเป็นมาตรการเพื่อรักษาระเบียบวินัย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานได้เป็นปกติวิสัยในสถานการณ์เช่นนั้น

ข้อกำหนด 4

1. เป้าประสงค์ของการลงโทษจำคุกหรือการใช้มาตรการที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการจำกัดอิสระและเสรีภาพของบุคคลนั้น โดยเบื้องต้นแล้วก็เพื่อที่จะคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมและลดการกระทำผิดซ้ำ ความประสงค์ดังกล่าวสามารถบรรลุได้ต่อเมื่อระยะเวลาในการคุมขังได้ถูกนำมาใช้เพื่อประกันเท่าที่จะเป็นไปได้ว่าบุคคลเช่นว่านั้นจะสามารถกลับคืนสู่สังคมได้เมื่อได้รับการปล่อยตัวโดยสามารถดำรงชีวิตที่ไม่ละเมิดกฎหมายและและพึ่งตนเองได้

2. ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้บริหารเรือนจำและหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจเกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีบริการด้านการศึกษา การฝึกอาชีพ และการทำงาน รวมทั้งความช่วยเหลือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมและที่สามารถให้บริการได้ รวมทั้งความช่วยเหลือด้านการเยียวยา กำลังใจ จิตวิญญาณ สังคมและสุขภาพ รวมทั้งการกีฬา เป็นต้น โดยการจัดให้มีโครงการ กิจกรรมและบริการเช่นนั้น ควรสอดคล้องกับความจำเป็นต่อผู้ต้องขังแต่ละคน

ข้อกำหนด 5

1. ระบบราชทัณฑ์ควรมุ่งที่จะทำความแตกต่างระหว่างชีวิตในเรือนจำกับชีวิตอิสระให้น้อยที่สุด ซึ่งตั้งใจที่จะลดความรับผิดชอบของผู้ต้องขัง หรือความเคารพในศักดิ์ศรีของพวกเขาในฐานะที่เป็นมนุษย์

2. ผู้บริหารเรือนจำจะต้องจัดให้มีความเป็นอยู่และการปรับตัวที่สมเหตุผลเพื่อประกันว่าผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางกาย ทางใจจิตใจ หรืออื่นใด สามารถเข้าถึงการใช้ชีวิตในเรือนจำได้อย่างเต็มที่และอย่างเป็นผล อย่างเท่าเทียมกับผู้ต้องขังคนอื่น

การบริหารงานแพ้มะเบียนผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 6

ต้องมีการจัดทำระบบงานทะเบียนผู้ต้องขังที่ได้มาตรฐานในทุกที่ซึ่งมีการคุมขังบุคคล โดยอาจจัดทำเป็นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือสมุดทะเบียนที่มีการแจกแจงด้วยหมายเลขและมีลายเซ็นกำกับ ต้องมีขั้นตอนปฏิบัติเพื่อประกันว่าสามารถตรวจสอบด้านทะเบียนได้ ป้องกันไม่ให้มีการเข้าถึงหรือมีการแก้ไขข้อมูลใดๆ ที่มีอยู่ในระบบนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกำหนด 7

จะต้องไม่มีการรับตัวบุคคลใดๆ เข้าสู่เรือนจำโดยปราศจากคำสั่งคุมขังที่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องมีการกรอกข้อมูลต่อไปนี้เข้าไปในระบบงานทะเบียนผู้ต้องขังทุกครั้งที่การรับผู้ต้องขังเข้าสู่เรือนจำ คือ

(ก) ข้อมูลที่ชัดเจนอันช่วยให้สามารถจำแนกอัตลักษณ์ของบุคคล รวมทั้งในแง่เพศสภาพ อันเป็นที่ยอมรับของผู้ต้องขังดังกล่าว

(ข) เหตุผลอันเป็นเหตุให้เกิดการคุมขังผู้ต้องขังดังกล่าวและหน่วยงานรับผิดชอบในการส่งคุมขัง รวมทั้งวัน เวลาและสถานที่จับกุม

(ค) วันและเวลาที่มีการรับและปล่อยตัวรวมทั้งที่มีการส่งตัวผู้ต้องขังไปที่ใดๆ

(ง) ร่องรอยบาดเจ็บที่สามารถเห็นได้และคำร้องเรียนใดๆ เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติที่ทารุณโหดร้ายซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น

(จ) บัญชีทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องขัง

(ฉ) ชื่อของญาติ หรืออาจรวมทั้งชื่อของลูก อายุของลูก ที่อยู่และสถานภาพการมีผู้ปกครองหรือมีผู้ดูแล

(ช) รายละเอียดและข้อมูลของญาติที่ใกล้ชิดของผู้ต้องขังที่สามารถติดต่อได้เมื่อเกิดเรื่องฉุกเฉิน

ข้อกำหนด 8

จะต้องกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้อย่างครบถ้วนในระบบงานทะเบียนผู้ต้องขังในระหว่างที่มีการคุมขัง

- (ก) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทางศาล รวมทั้งวันที่ขึ้นศาลและพบทนายความ
- (ข) รายงานการประเมินผลและการจัดประเภทในเบื้องต้น
- (ค) ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความมีระเบียบวินัย
- (ง) คำร้องขอหรือร้องทุกข์ รวมทั้งคำกล่าวหาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี เว้นแต่เป็นข้อมูลที่พึงเก็บเป็นความลับ
- (จ) ข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย
- (ฉ) ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์และสาเหตุของการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต และในกรณีหลัง ให้ระบุว่า นำอัตราค่าไปเก็บไว้ที่ใด

ข้อกำหนด 9

ข้อมูลที่บ้านที่กตามข้อกำหนด 7 และ 8 ต้องเก็บเป็นความลับ และให้เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่ในทางวิชาชีพ มีความรับผิดชอบที่ต้องเข้าถึงบันทึกข้อมูลดังกล่าวเท่านั้น ผู้ต้องขังทุกคนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลบันทึกที่เกี่ยวข้องกับตนได้ โดยอาจมีการปิดบังข้อความบางส่วนตามอำนาจที่ให้ไว้โดยกฎหมายในประเทศและผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับสำเนาอย่างเป็นทางการของข้อมูลนั้นเมื่อได้รับการปล่อยตัว

ข้อกำหนด 10

ให้มีการใช้ประโยชน์จากระบบงานทะเบียนผู้ต้องขังเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มและพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชากรในเรือนจำ ทั้งในแง่อัตราส่วนของผู้ต้องขังต่อพื้นที่ในเรือนจำ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยตั้งอยู่บนพยานหลักฐานเชิงประจักษ์

การแยกประเภท

ข้อกำหนด 11

ผู้ต้องขังต่างประเภทกัน พึงแยกคุมขังไว้คนละแห่ง หรือคนละส่วนของเรือนจำ โดยคำนึงถึงเพศ อายุ ประวัติด้านอาชญากรรม เหตุผลในทางคดีในการคุมขัง และความจำเป็นต่างๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเหล่านั้น ดังนั้น

- (ก) ผู้ต้องขังชายและหญิง ต้องแยกไว้คนละแห่ง เรือนจำใดใช้ควบคุมผู้ต้องขังทั้งสองเพศ สถานที่ที่คุมขังหญิงต้องแยกเป็นเอกเทศโดยเด็ดขาด
- (ข) ผู้ต้องขังที่รอการพิจารณาต้องแยกจากนักโทษเด็ดขาด
- (ค) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี จะต้องแยกจากผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาแล้ว
- (ง) ผู้ต้องขังเยาว์ชนต้องแยกจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่

ที่อยู่อาศัย

ข้อกำหนด 12

1. หากมีการแยกห้องเป็นการเฉพาะ ในเวลากลางคืนต้องให้ผู้ต้องขังแต่ละคนได้นอนในห้องขังหรือกรงนั้นๆ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจำเป็นจะต้องนอนรวมกันโดยไม่อาจปฏิบัติตามหลักนี้ได้ เป็นต้นว่า มีผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นชั่วคราว ก็ไม่พึงจัดห้องหนึ่งให้นอนสองคน

2. เรือนจำใดใช้ระบบห้องขังรวม ผู้ต้องขังที่ให้อนรวมห้องเดียวกันพึงได้รับการคัดเลือกด้วยความระมัดระวังและเหมาะสมที่จะอยู่ร่วมกันด้วยดี จะต้องมีการเจ้าหน้าที่คอยดูแลสังเกตการณ์ในเวลากลางวันเป็นประจำให้สอดคล้องกับสภาพในเรือนจำด้วย

ข้อกำหนด 13

อาคารที่คุมขังทุกแห่ง โดยเฉพาะห้องนอน จะต้องจัดให้ถูกหลักอนามัย ตามสภาพของดินฟ้าอากาศ ข้อสำคัญจะต้องมีอากาศหายใจเพียงพอ มีขนาดของพื้นที่ห้องตามกำหนดขั้นต่ำ มีแสงสว่าง ความอบอุ่น และการระบายอากาศ

ข้อกำหนด 14

ทุกๆ แห่งที่ใช้เป็นทั้งที่อยู่ และที่ทำงานของผู้ต้องขังให้มีลักษณะ ดังนี้

- (ก) หน้าต่างให้ใหญ่พอที่แสงแดดส่องสว่างพอจะอ่านหนังสือ หรือทำงานได้ และให้ก่อสร้างในลักษณะที่ให้อากาศบริสุทธิ์ผ่านเข้ามาได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการติดตั้งเครื่องช่วยระบายอากาศหรือไม่ก็ตาม
- (ข) แสงไฟฟ้าต้องมากพอให้อ่านหนังสือ หรือทำงานได้โดยไม่เป็นอันตรายแก่สายตา

ข้อกำหนด 15

มีเครื่องสุขภัณฑ์เพียงพอแก่ความจำเป็นกับผู้ต้องขังทุกคน ทั้งต้องสะอาดและเหมาะสม ไม่ประเจิดประเจ้อ

ข้อกำหนด 16

ที่อาบน้ำและฝักบัวต้องติดตั้งให้เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังทุกคนที่จะอาบน้ำโดยมีอุณหภูมิที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ และให้สามารถอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดได้บ่อยตามความจำเป็นตามฤดูกาลและตามสภาพของแต่ละภูมิภาค โดยอย่างน้อยควรให้ผู้ต้องขังได้อาบน้ำสัปดาห์ละครั้ง หากอยู่ในภูมิภาคเขตอบอุ่น

ข้อกำหนด 17

ให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมเป็นประจำสำหรับทุกส่วนภายในเรือนจำ ที่ใช้เป็นที่คุมขัง โดยจะต้องทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา

สุขอนามัยของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 18

1. ผู้ต้องขังจะต้องรักษาร่างกายให้สะอาด ฉะนั้นจะต้องจัดหาและอุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับห้องน้ำที่จำเป็นเพื่อสุขภาพและความสะอาดของผู้ต้องขังให้ด้วย

2. เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถรักษาภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อการเคารพในตนเอง จะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลและหมวดเคราให้แก่ผู้ต้องขัง ถ้าเป็นผู้ต้องขังชายก็ให้สามารถโกนหนวดเคราได้เป็นประจำ

เสื้อผ้าและที่นอน

ข้อกำหนด 19

1. ผู้ต้องขังทุกคนที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เสื้อผ้าของตนเอง จะต้องได้รับเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ และเพียงพอที่จะให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพดี ทั้งเสื้อผ้าที่ให้สวมใส่ต้องไม่มีลักษณะร้ายศักดิ์ศรี หรือทำให้อับอาย

2. เสื้อผ้าทุกชิ้นจะต้องสะอาดเรียบร้อยเสมอ เสื้อผ้าชั้นในจะต้องเปลี่ยนและซักบ่อยครั้งตามความจำเป็น เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขอนามัย

3. ในกรณีพิเศษ เวลาผู้ต้องขังที่ออกนอกเรือนจำตามคำสั่งของทางราชการ ควรอนุญาตให้สวมเครื่องแต่งกายของตนเอง หรือเครื่องแต่งกายอื่นซึ่งไม่เป็นเป้าสายตาประชาชน

ข้อกำหนด 20

ถ้าผู้ต้องขังคนใดได้รับอนุญาตให้ใช้เสื้อผ้าของตนเองได้ ในเมื่อรับตัวไว้ในเรือนจำควรจัดเตรียมให้เป็นที่แน่นอนว่าเสื้อผ้านั้นมีความสะอาดและเหมาะสมแก่การใช้สอย

ข้อกำหนด 21

ผู้ต้องขังแต่ละคนควรมีเตียงนอนแยกเป็นเอกเทศ ตามมาตรฐานของท้องถิ่นหรือของประเทศ และมีเครื่องหลับนอนที่สะอาดและเพียงพอ จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ และเปลี่ยนให้เป็นประจำเพื่อให้มั่นใจว่ามีความสะอาด

อาหาร

ข้อกำหนด 22

1. ผู้ต้องขังทุกคนจะต้องได้รับอาหารที่จัดให้เป็นเวลาโดยเรือนจำ อันมีประโยชน์และเพียงพอต่อสุขภาพและเพื่อความแข็งแรงแห่งร่างกาย โดยต้องจัดปรุงอย่างสะอาด และจัดให้อย่างเป็นระเบียบ

2. น้ำต้องจัดไว้เพื่อให้ผู้ต้องขังทุกคนได้ดื่มเมื่อต้องการ

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ข้อกำหนด 23

1. ผู้ต้องขังทุกคนที่ไม่ได้ทำงานภายนอก จะต้องได้ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมกลางแจ้ง อย่างน้อยวันละหนึ่งชั่วโมง เมื่ออากาศอำนวย

2. ผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชนหรือประเภทอื่น ที่วัยและสภาพร่างกายอำนวย ควรได้รับการฝึกฝนด้านพลศึกษา และนันทนาการในชั่วโมงออกกำลังกาย โดยทางเรือนจำจะต้องจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การเล่นไว้ให้

บริการด้านการรักษาพยาบาล

ข้อกำหนด 24

1. การให้บริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ต้องขังเป็นความรับผิดชอบของรัฐ โดยผู้ต้องขังควรได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรฐานเช่นเดียวกับที่รัฐจัดให้กับประชาชนอื่น และจะต้องสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นโดยไม่คิดมูลค่าและไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งสถานภาพด้านกฎหมายของตน

2. การจัดบริการรักษาพยาบาลควรอยู่ในลักษณะที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับงานด้านสาธารณสุขโดยทั่วไป และในลักษณะที่ประกันให้มีการรักษาและพยาบาลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการให้บริการด้านเอชไอวี วัณโรค และโรคติดต่ออื่นๆ รวมทั้งภาวะที่ต้องพึ่งพิงยาเสพติด

ข้อกำหนด 25

1. เรือนจำทุกแห่งต้องมีสถานบริการรักษาพยาบาล อันมีหน้าที่ประเมิน ส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะการให้ความใส่ใจเป็นพิเศษต่อผู้ต้องขังที่ต้องการดูแลสุขภาพเป็นพิเศษ หรือมีปัญหาสุขภาพที่กระทบต่อการบำบัดฟื้นฟูของตน

2. บริการรักษาพยาบาลจะต้องมีคณะทำงานสหวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างเพียงพอสำหรับหน่วยบริการด้านการรักษาพยาบาลที่เป็นอิสระ และมีศักยภาพด้านการแพทย์อย่างเต็มที่ โดยควรมีความเชี่ยวชาญอย่างเพียงพอทั้งด้านจิตวิทยาและจิตเวช และต้องจัดให้ผู้ต้องขังทุกคนสามารถเข้าถึงบริการด้านทันตกรรมที่มีคุณภาพด้วย

ข้อกำหนด 26

1. หน่วยบริการรักษาพยาบาลควรจัดเตรียมและปรับปรุงข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้ต้องขังทุกคนให้ทันสมัยและเก็บเป็นความลับ และผู้ต้องขังทุกคนควรสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้เมื่อต้องการ โดยผู้ต้องขังอาจแต่งตั้งให้ผู้อื่นให้เข้าถึงข้อมูลเวชระเบียนของตนได้ด้วย

2. เมื่อมีการโอนย้ายผู้ต้องขัง จะต้องมีการส่งมอบเวชระเบียนเหล่านี้ให้กับหน่วยงานที่รับตัวไว้ โดยจะต้องถือเป็นความลับทางการแพทย์

ข้อกำหนด 27

1. ในกรณีฉุกเฉิน ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับการประกันว่าสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้โดยพลันผู้ต้องขังที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาหรือการผ่าตัดเฉพาะทาง ต้องได้รับการส่งตัวไปยังหน่วยงานที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือโรงพยาบาลของพลเรือน ในกรณีที่เรือนจำมีโรงพยาบาลของตนเอง โรงพยาบาลนั้นต้องมีบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์อย่างเพียงพอ และมีศักยภาพที่จะให้การรักษาและดูแลอย่างเหมาะสมกับผู้ต้องขังที่ได้รับตัวมา

2. การตัดสินใจทางการแพทย์ให้กระทำเฉพาะผู้รับผิดชอบที่มีวิชาชีพด้านการแพทย์เท่านั้น และการตัดสินใจดังกล่าวจะต้องไม่ถูกลบล้าง หรือเพิกเฉยโดยผู้ที่มีใช้บุคลากรทางด้านการแพทย์

ข้อกำหนด 28

ในเรือนจำหญิงจะต้องจัดที่อยู่และดูแลเฉพาะสำหรับหญิงมีครรภ์ทั้งก่อนคลอดและหลังคลอด ตลอดทั้งจัดให้เท่าที่จะทำได้ให้เด็กได้คลอดนอกเรือนจำ แต่ถ้าหากเด็กต้องคลอดในเรือนจำ ก็จะต้องไม่ระบุในสูติบัตรว่าเกิดในเรือนจำ

ข้อกำหนด 29

1. การตัดสินใจอนุญาตให้เด็กพักอาศัยในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ของตน ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้ง กรณีที่อนุญาตให้เด็กพักอาศัยในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ ทางเรือนจำต้องกำหนดให้มี

(ก) สถานที่ให้การดูแลเด็กทั้งภายในหรือภายนอก โดยมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลกรณีที่พ่อหรือแม่ไม่ได้เป็นผู้ดูแลในขณะนั้น

(ข) บริการดูแลสุขภาพเฉพาะทางสำหรับเด็ก รวมทั้งการตรวจสุขภาพในตอนรับตัวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ และให้มีผู้ชำนาญการเป็นผู้เฝ้าดูแลพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง

2. เด็กที่อยู่ในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ ต้องไม่ได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 30

แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ ไม่ว่าต้องรายงานโดยตรงต่อแพทย์หรือไม่ก็ตาม ต้องตรวจร่างกายผู้ต้องขังทุกคนโดยมิชักช้า นับแต่แรกจับตัวไว้ในเรือนจำ และตรวจอีกเป็นครั้งคราวภายหลังที่ได้รับตัวไว้แล้วตามความจำเป็น ทั้งนี้ควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษต่อ

(ก) การระบุความต้องการการรักษายาบาล และใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อให้มีการรักษายาบาล

(ข) การระบุถึงการปฏิบัติที่ทารุณโหดร้ายซึ่งเกิดขึ้นกับผู้ต้องขังก่อนหน้าที่จะส่งตัวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

(ค) การระบุร่องรอยใดๆ ในด้านจิตใจหรือความเครียดอันเป็นผลมาจากการคุมขัง ทั้งนี้โดยรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ ความเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตายหรือทำร้ายตนเอง และอาการถอนยาอันเป็นผลมาจากการใช้ยาเสพติด การกินยาหรือการดื่มสุรา และการจัดให้มีมาตรการหรือการรักษายาบาลหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้กับนักโทษแต่ละคน

(ง) กรณีที่สงสัยว่าผู้ต้องขังป่วยเป็นโรคติดต่อ จะต้องมีการแยกตัวผู้ป่วยไปรักษายาบาลทางคลินิกอย่างเพียงพอสำหรับผู้ต้องขังเหล่านั้นในช่วงเวลาที่อาจแพร่เชื้อ

(จ) การจำแนกความแข็งแรงทางกายของผู้ต้องขัง ในแง่การทำงาน การออกกำลังกาย และการเข้าร่วมในกิจกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม

ข้อกำหนด 31

แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแล้วแต่กรณี ต้องเข้าดูแลผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยทุกคน ผู้ต้องขังที่ร้องเรียนว่ามีปัญหาเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจหรืออาการบาดเจ็บทางกายหรือจิตใจ และผู้ต้องขังใดๆ ที่พึงได้รับความใส่ใจเป็นพิเศษ โดยต้องเข้าไปเยี่ยมทุกวันบรรดาการตรวจรักษาจะต้องเก็บไว้เป็นความลับอย่างเต็มที่

ข้อกำหนด 32

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์หรือบุคลากรด้านการแพทย์กับผู้ต้องขังต้องเป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมและวิชาชีพเช่นเดียวกับที่ใช้กับผู้ป่วยในชุมชนภายนอกโดยเฉพาะ

(ก) หน้าที่ในการคุ้มครองสุขภาพทางกายและจิตใจของผู้ต้องขัง และการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลบนพื้นฐานการรักษาพยาบาลทางการแพทย์โดยคลินิก

(ข) เคารพต่อการตัดสินใจด้วยตนเองของผู้ต้องขังในส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง และการให้ความยินยอมด้วยความเข้าใจจากการแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องอันเป็นหลักการด้านความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วย

(ค) การเก็บข้อมูลทางการแพทย์เป็นความลับ เว้นแต่การเก็บข้อมูลเป็นความลับเช่นนั้นอาจส่งผลให้เกิดภัยคุกคามอย่างแท้จริงต่อผู้ป่วยหรือบุคคลอื่น

(ง) ห้ามอย่างเด็ดขาดต่อการปฏิบัติใดๆ ทั้งในทางตรงหรือในทางอ้อม อันมีลักษณะเป็นการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี รวมทั้งการทดลองทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ อันส่งผลร้ายต่อสุขภาพของผู้ต้องขัง เช่น การตัดเซลล์ออกจากตัวผู้ต้องขัง ตัดเนื้อเยื่อของร่างกายหรือการตัดอวัยวะใดๆ เพื่อการดังกล่าว

2. โดยไม่เป็นการกระทบต่อสิทธิตามวรรค 1 (ง) ของข้อกำหนดนี้ผู้ต้องขังอาจได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในการทดลองทางคลินิกการแพทย์และการวิจัยด้านสุขภาพอื่นใดที่กระทำได้ในชุมชนอื่น ทั้งนี้โดยมีการให้ความยินยอมอย่างมีอิสระและโดยความเข้าใจจากการแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ใช้บังคับใช้ และกรณีที่คาดว่าจะก่อให้เกิดผลประโยชน์โดยตรงและอย่างมีนัยสำคัญต่อสุขภาพของตนเอง และเป็นการบริจาคเซลล์ เนื้อเยื่อของร่างกายหรืออวัยวะให้กับญาติของตน

ข้อกำหนด 33

แพทย์ต้องรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ กรณีที่เห็นว่าการคุมขังอย่างต่อเนื่องหรือสภาพการคุมขังใดๆ ได้ส่งผลหรือจะส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพกายหรือจิตใจของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 34

หากจากการตรวจร่างกายผู้ต้องขังก่อนรับตัวเข้าเรือนจำ หรือจากการรักษาพยาบาลหลังจากนั้น หากบุคลากรทางการแพทย์พบว่ามีร่องรอยใดๆ ของการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีต่อผู้ต้องขัง ต้องมีการบันทึกข้อมูลและรายงานกรณีดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือศาลที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องมีมาตรการตามขั้นตอนในการป้องกันอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความเสี่ยงจากอันตรายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับเขา

ข้อกำหนด 35

1. แพทย์หรือหน่วยงานสาธารณสุขที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบต้องตรวจตราและเสนอแนะผู้บัญชาการเรือนจำ เกี่ยวกับ

(ก) ปริมาณ คุณภาพ การปรุงและการเลี้ยงอาหารผู้ต้องขัง

(ข) สุขอนามัย ความสะอาดของเรือนจำและของผู้ต้องขัง

(ค) การสุขาภิบาล อุณหภูมิ แสงสว่างและการระบายอากาศของเรือนจำ

(ง) ความเหมาะสมและความสะอาดของเครื่องนุ่งห่มและหีบนอนของผู้ต้องขัง

(จ) การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับเกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ชำนาญการที่รับผิดชอบกิจกรรมดังกล่าวโดยเฉพาะ

2. ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องพิจารณารายงานและข้อเสนอแนะตามวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้และข้อกำหนด 33 และจะต้องดำเนินการโดยทันที เพื่อให้ข้อเสนอแนะและความเห็นในรายงานดังกล่าวบังเกิดผล หากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ผู้บัญชาการเรือนจำจะดำเนินการได้ หรือผู้บัญชาการเรือนจำไม่เห็นด้วยก็ต้องรับเสนอความเห็นของตนรวมทั้งข้อเสนอแนะของแพทย์หรือหน่วยงานสาธารณสุขที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบไปให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปให้พิจารณาต่อไป

การจำกัดเสรีภาพ วินัย และการลงโทษทางวินัย

ข้อกำหนด 36

ต้องรักษาระเบียบวินัยและคำสั่งไว้ โดยต้องไม่เข้มงวดกดขี่จนเกินความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงในการควบคุมตัวผู้ต้องขัง และเพื่อป้องกันการดำเนินการต่างๆ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของชุมชนในเรือนจำ

ข้อกำหนด 37

เรื่องต่อไปนี้จะต้องมีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารรองรับ

(ก) ความประพฤติที่ถือว่าผิดวินัย

(ข) วิธีการและระยะเวลาที่ลงโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขัง

(ค) ผู้ที่มีอำนาจลงโทษทางวินัยนั้น

(ง) รูปแบบการแยกขังโดยไม่สมัครใจใดๆ โดยไม่ให้พบปะกับผู้ต้องขังคนอื่น อย่างเช่น การขังเดี่ยว การแยกเดี่ยว การกีดกัน การให้อยู่ในหน่วยที่ดูแลเป็นการเฉพาะพิเศษ หรือการให้อยู่เฉพาะในพื้นที่จำกัด ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษทางวินัยหรือเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมทั้งการกำหนดนโยบายและขั้นตอนปฏิบัติเพื่อควบคุมการใช้และการทบทวนการนำรูปแบบการแยกขังใดๆ มาใช้และการยกเลิกมาตรการดังกล่าว

ข้อกำหนด 38

1. ผู้บริหารเรือนจำควรอย่างยิ่งที่จะใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้จากกลไกป้องกันความขัดแย้ง การไกล่เกลี่ยหรือไกล่เกลี่ยทางเลือก เพื่อคลี่คลายข้อพิพาทใดๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดทางวินัยหรือการที่ต้องมาแก้ปัญหาความขัดแย้งภายหลังจากเกิดขึ้นแล้ว

2. สำหรับผู้ต้องขังที่ถูกแยกขังหรือได้ถูกแยกขังไว้แล้วผู้บริหารเรือนจำจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็นต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบร้ายแรงจากการจำกัดพื้นที่ของพวกเขาเช่นนั้น และผลกระทบที่มีต่อชุมชนของพวกเขาภายหลังที่บุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำแล้ว

ข้อกำหนด 39

1. ผู้ต้องขังจะต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่จะได้เป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่อ้างถึงในข้อกำหนด 37 และหลักการว่าด้วยความเป็นธรรมและกระบวนการอันชอบด้วยกฎหมาย จะต้องไม่มีลงโทษทางวินัยต่อผู้ต้องขังซ้ำสองสำหรับความผิดเดียวกัน

2. ผู้บริหารเรือนจำต้องประกันความได้สัดส่วนระหว่างมาตรการลงโทษทางวินัยกับความผิดที่เกิดขึ้น และจะต้องบันทึกข้อมูลการลงโทษทางวินัยที่นำมาใช้ทั้งหมดอย่างถูกต้อง

3. ก่อนการลงโทษทางวินัยผู้บริหารเรือนจำจะต้องพิจารณาว่าผู้ต้องขังมีอาการเจ็บป่วยทางจิตใจ หรือด้อยพัฒนาการทางสติปัญญาอันอาจเป็นเหตุกระตุ้นให้ผู้ต้องขังประพฤติตนในลักษณะที่เป็นความผิด หรือกระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่ ผู้บริหารเรือนจำจะต้องไม่ลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังที่พบว่าการประพฤติที่เป็นเหตุในการพิจารณาโทษเป็นผลโดยตรงมาจากอาการเจ็บป่วยทางจิตใจ หรือด้อยพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 40

1. ในเรือนจำจะต้องไม่ใช่ผู้ต้องขังใดๆ ให้ทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการลงโทษทางวินัย

2. อย่างไรก็ตามนี้ไม่ห้ามระบบการปกครองดูแลกันเองอย่างเหมาะสม ซึ่งมีการจัดตั้งมอบหมายให้ผู้ต้องขังซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มเข้าร่วมในกิจกรรมด้านสังคม การศึกษา หรือการกีฬา หรือความรับผิดชอบอย่างอื่นภายใต้การกำกับดูแลของเรือนจำ ทั้งนี้หากเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับเป้าหมายประสงค์ของการดูแลดังกล่าว

ข้อกำหนด 41

1. กรณีที่มีข้อกล่าวหาใดๆ ว่าผู้ต้องขังละเมิดทางวินัย ต้องมีการรายงานโดยพลันให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจะต้องดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

2. ผู้ต้องขังต้องได้รับแจ้งโดยไม่ชักช้าและในภาษาที่ตนเข้าใจได้ ถึงลักษณะของข้อกล่าวหาที่มีตน และควรได้มีเวลาและการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอเพื่อเตรียมตัวในการแก้ต่างให้กับตนเอง

3. ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้แก้ต่างด้วยตนเองหรือให้ได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมาย กรณีที่เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาการละเมิดทางวินัยร้ายแรง กรณีที่ผู้ต้องขังไม่เข้าใจหรือไม่สามารถพูดภาษาที่ใช้ในการพิจารณาความผิดทางวินัยได้ พวกเขาต้องได้รับความช่วยเหลือจากล่ามที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยไม่คิดมูลค่า

4. ผู้ต้องขังต้องได้รับโอกาสร้องต่อศาลขอให้พิจารณาเพื่อทบทวนการลงโทษทางวินัยที่มีต่อตน

5. กรณีที่การละเมิดทางวินัยส่งผลให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา ผู้ต้องขังพึงได้รับหลักประกันตามกระบวนการอันถูกต้องชอบธรรมทุกประการที่พึงมีในกระบวนการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการเข้าถึงที่ปรึกษากฎหมายได้อย่างเป็นอิสระ

ข้อกำหนด 42

สภาพการดำรงชีวิตโดยทั่วไปที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้ รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ สุขอนามัย โภชนาการ น้ำดื่ม การเข้าถึงที่กลางแจ้งและการออกกำลังกาย อนามัยส่วนบุคคล การรักษาพยาบาล และพื้นที่ส่วนบุคคลที่เพียงพอเป็นต้นนั้น จะต้องมิผลบังคับใช้ต่อผู้ต้องขังทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น

ข้อกำหนด 43

1. ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ จะต้องไม่มีการจำกัดเสรีภาพหรือการลงโทษทางวินัยใดๆ ถึงขั้นเป็นการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติดังต่อไปนี้ต้องถือเป็นข้อห้าม

- (ก) การขังเดี่ยวโดยไม่มีกำหนดเวลา
- (ข) การขังเดี่ยวต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน
- (ค) การบังคับให้ผู้ต้องขังอยู่ในห้องมืดหรือมีการเปิดไฟสว่างตลอด
- (ง) การลงโทษทางกายหรือการตัดทอนอาหารหรือน้ำดื่มของผู้ต้องขัง
- (จ) การลงโทษแบบกลุ่ม (Collective punishment)

2. จะต้องไม่ใช่เครื่องพันธนาการเพื่อเป็นการลงโทษทางวินัย

3. การลงโทษทางวินัยหรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใดๆ ต้องไม่รวมถึงการห้ามติดต่อกับครอบครัว การจำกัดช่องทางการติดต่อกับครอบครัวอาจกระทำได้เฉพาะในช่วงเวลาที่จำกัด และเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อการดูแลให้เกิดความสงบเรียบร้อยเท่านั้น

ข้อกำหนด 44

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของข้อกำหนดนี้ การขังเดี่ยวหมายถึงการจำกัดพื้นที่ของผู้ต้องขังเป็นเวลา 22 ชั่วโมงหรือนานกว่านั้นต่อวัน โดยไม่ให้มีการติดต่อกับคนอื่น ๆ อย่างจริงจังเลย การขังเดี่ยวต่อเนื่องกันเป็นเวลานานหมายถึงการขังเดี่ยวเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันติดต่อกัน

ข้อกำหนด 45

1. การขังเดี่ยวให้ใช้ได้เฉพาะกรณีที่เป็นข้อยกเว้นโดยถือว่าเป็นวิธีการสุดท้าย และให้ใช้ระยะเวลาสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งต้องให้มีหน่วยงานอิสระทบทวนการใช้โทษดังกล่าว และจะต้องด้วยความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเท่านั้น และจะต้องไม่ให้กำหนดเป็นส่วนหนึ่งของบทลงโทษตามคำพิพากษาของศาล

2. ควรห้ามใช้การขังเดี่ยวกับผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจหรือทางกาย หากมาตรการเช่นนั้นอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางจิตใจหรือร่างกายของเขาแล้วควรไปอีกห้ามใช้การขังเดี่ยวและมาตรการที่คล้ายคลึงกันกับผู้หญิงและเด็ก โดยให้ใช้มาตรฐานอื่นๆ ขององค์การสหประชาชาติ และบรรทัดฐานในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา¹

¹โปรดดูข้อกำหนด 67 ของข้อกำหนดสหประชาชาติเพื่อการคุ้มครองเยาวชนผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมขัง (United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty) (มติที่ 45/113, ภาคผนวก); และข้อกำหนด 22 ของข้อกำหนดสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงและกรณีที่ไม่ใช่การควบคุมตัวผู้ต้องหาหญิง (United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders) (มติที่ 65/229, ภาคผนวก)

ข้อกำหนด 46

1. บุคลากรทางการแพทย์จะต้องไม่มีบทบาทในการลงโทษทางวินัย หรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใดๆ ต่อผู้ต้องขัง ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสุขภาพของผู้ต้องขังที่ถูกสั่งให้แยกขังโดยไม่สมัครใจ รวมทั้งการเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังเช่นนั้นทุกวัน และการให้ความช่วยเหลือและการรักษาพยาบาลโดยพลันกรณีที่ได้รับการร้องขอจากผู้ต้องขังนั้นหรือเจ้าหน้าที่เรือนจำ

2. บุคลากรทางการแพทย์ต้องรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำโดยไม่ชักช้ากรณีที่พบว่าการลงโทษทางวินัยหรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใดๆ ได้ส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสุขภาพด้านจิตใจหรือกายของผู้ต้องขังที่ถูกลงโทษหรือถูกมาตรการนั้น และพึงให้คำปรึกษากับผู้บัญชาการเรือนจำกรณีที่เห็นว่าจำเป็นต้องยุติหรือปรับเปลี่ยนมาตรการดังกล่าวด้วยเหตุผลของสุขภาพทางกายหรือจิตใจของผู้ต้องขัง

3. บุคลากรทางการแพทย์จะต้องมีอำนาจในการสั่งให้ทบทวนและเสนอแนะให้เปลี่ยนแปลงการแยกขังโดยไม่สมัครใจนั้น ทั้งนี้เพื่อประกันว่าการแยกขังเช่นนั้นจะไม่ส่งผลให้อาการเจ็บป่วยเลวร้ายลงหรือไม่ส่งผลกระทบต่อความบกพร่องทางจิตใจหรือทางร่างกายของผู้ต้องขังนั้นต่อไปอีก

เครื่องพันธนาการ

ข้อกำหนด 47

1. ห้ามใช้โซ่ เหล็ก หรือเครื่องพันธนาการใดๆ ในลักษณะที่ย่ำยีศักดิ์ศรีหรือก่อให้เกิดความเจ็บปวด

2. การใช้เครื่องพันธนาการอื่นอาจกระทำได้หากเป็นไปตามกฎหมาย และในพฤติการณ์ดังต่อไปนี้

(ก) เพื่อป้องกันการหลบหนีในระหว่างเคลื่อนย้ายผู้ต้องขัง แต่จะต้องถอดออกเมื่อผู้ต้องขังปรากฏตัวต่อหน้าศาล หรือเจ้าพนักงานฝ่ายบริหาร

(ข) โดยคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำ เมื่อไม่อาจใช้วิธีอื่นในอันที่จะป้องกันมิให้ผู้ต้องขังทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น หรือทำลายทรัพย์สิน ในกรณีนี้ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องแจ้งเตือนแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ให้เตรียมความพร้อมในทันที และรายงานผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปให้ทราบ

ข้อกำหนด 48

1. กรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้เครื่องพันธนาการตามวรรค 2 ของข้อกำหนด 47 ต้องปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องพันธนาการอาจใช้ได้เฉพาะเมื่อรูปแบบการควบคุมอย่างอื่นที่รุนแรงน้อยกว่าใช้ไม่ได้ผลในการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นหากไม่มีการพันธนาการจำกัดความเคลื่อนไหว

(ข) วิธีพันธนาการจะต้องมีลักษณะก้าวร้าวรุนแรงน้อยที่สุด เท่าที่จำเป็น และสมเหตุผลแก่การควบคุมการเคลื่อนไหวของผู้ต้องขัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับและลักษณะความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

(ค) เครื่องพันธนาการจะต้องใช้ได้เฉพาะในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น และให้มีการปลดเครื่องพันธนาการออกโดยเร็วเมื่อความเสี่ยงเนื่องจากการไม่พันธนาการจำกัดการเคลื่อนไหวหมดสิ้นไปแล้ว

2. จะต้องไม่มีการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้หญิงระหว่างเจ็บท้องคลอดบุตร ระหว่างคลอดบุตร และระยะเวลาสั้นภายหลังการคลอดบุตรอย่างเด็ดขาด

ข้อกำหนด 49

ผู้บริหารเรือนจำควรสนับสนุนการเข้าถึงและจัดให้มีการอบรมวิธีการใช้เทคนิคการควบคุมผู้ต้องขังเพื่อลดความจำเป็นในการใช้เครื่องพันธนาการ หรือลดการใช้เครื่องพันธนาการขั้นรุนแรงลง

การค้นตัวผู้ต้องขังและห้องขัง

ข้อกำหนด 50

กฎหมายและระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการค้นตัวผู้ต้องขังและห้องขังต้องเป็นไปตามพันธกรณีของกฎหมายระหว่างประเทศ และให้ต้องคำนึงถึงมาตรฐานและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นในด้านความปลอดภัยในเรือนจำ การค้นตัวให้กระทำในลักษณะที่เคารพต่อศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ และความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกค้น รวมทั้งคำนึงถึงหลักการความได้สัดส่วน ความชอบด้วยกฎหมาย และความจำเป็น

ข้อกำหนด 51

จะต้องไม่ใช้การค้นเพื่อการคุกคาม ข่มขู่ หรือเป็นการล่วงล้ำโดยไม่จำเป็นต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ผู้บริหารเรือนจำจะต้องเก็บรักษาบันทึกการค้นตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะกรณีที่เป็นการค้นแบบถอดเสื้อผ้า และการค้นตามซอกหลืบต่างๆ ของร่างกาย และการค้นในห้องขัง รวมทั้งเหตุผลของการค้นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำการค้น และผลของการค้นตัว

ข้อกำหนด 52

1. การค้นตัวที่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัว รวมทั้งการค้นแบบถอดเสื้อผ้าและการค้นตามซอกหลืบต่างๆ ของร่างกาย ให้กระทำได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นอย่างยั้งยวดเท่านั้น ผู้บริหารเรือนจำควรได้รับการสนับสนุนให้มีการคิดค้นและการใช้วิธีการที่เป็นทางเลือกอื่นอันเหมาะสมกว่าแทนที่จะใช้การค้นตัวที่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง ซึ่งหากจำเป็นก็ต้องกระทำในที่ลับ และให้ผู้ค้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการอบรมและมีเพศเดียวกับผู้ต้องขังนั้น

2. การค้นตามซอกหลืบต่างๆ ของร่างกายให้กระทำได้เฉพาะโดยบุคลากรทางการแพทย์ มีคุณสมบัติเหมาะสมเท่านั้นไม่ใช่ผู้ที่รับผิดชอบการพยาบาลเบื้องต้นหรือโดยอย่างน้อยต้องเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการอบรมอย่างเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ให้เข้าใจถึงมาตรฐานด้านอนามัย สุขภาพ และความปลอดภัย

ข้อกำหนด 53

ผู้ต้องขังต้องสามารถเข้าถึง หรือได้รับอนุญาตให้เก็บเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีของตน ทั้งนี้ โดยฝ่ายบริหารของเรือนจำต้องไม่สามารถเข้าถึงเอกสารเหล่านี้ได้

การแจ้งระเบียบของเรือนจำและการร้องทุกข์

ข้อกำหนด 54

ในชั้นแรกรับตัวผู้ต้องขังผู้ต้องขังต้องได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับ

(ก) กฎหมายเกี่ยวกับเรือนจำและระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ

- (ข) สิทธิของผู้ต้องขังนั้นๆ รวมทั้งวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาข้อมูล การเข้าถึงการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย รวมทั้งโครงการช่วยเหลือด้านกฎหมายอื่นๆ และขั้นตอนปฏิบัติในการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์
- (ค) พันธกรณีของผู้ต้องขัง รวมทั้งการลงโทษทางวินัยที่อาจมีการนำมาใช้ได้
- (ง) ข้อมูลในประเด็นอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับชีวิตในเรือนจำได้

ข้อกำหนด 55

1. ข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อกำหนด 54 จะต้องจัดให้มีไว้ในภาษาที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และสอดคล้องกับความต้องการของประชากรในเรือนจำ กรณีที่ผู้ต้องขังรายใดไม่เข้าใจภาษาเหล่านี้ ควรจัดให้มีการแปลด้วย
2. กรณีที่ผู้ต้องขังไม่รู้หนังสือจะต้องมีการอธิบายข้อมูลเหล่านี้ด้วยวาจา สำหรับผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องด้านประสาทการรับรู้ ควรจัดข้อมูลให้ด้วยวิธีที่เหมาะสมที่ผู้ต้องขังนั้นสามารถเข้าใจ
3. ผู้บริหารงานเรือนจำจะต้องตีประกาศสาระสำคัญของข้อมูลเหล่านี้ไว้ในบริเวณที่เห็นได้อย่างชัดเจนในเรือนจำ

ข้อกำหนด 56

1. ต้องขังทุกคนต้องมีโอกาสทุกวันในการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือเจ้าพนักงานเรือนจำที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทน
2. ผู้ต้องขังทุกคนต้องมีโอกาสยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ต่อผู้ตรวจการเรือนจำ ระหว่างการตรวจเรือนจำ โดยผู้ต้องขังต้องมีโอกาสในการพูดคุยกับผู้ตรวจการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจการอื่นอย่างเป็นอิสระ และเป็นความลับโดยสมบูรณ์ โดยผู้บัญชาการเรือนจำหรือเจ้าหน้าที่คนอื่นของเรือนจำไม่อยู่รู้เห็นด้วย
3. ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับอนุญาตให้ยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อตน โดยไม่มีการตัดข้อความที่เป็นสาระใดๆ ออกไป โดยสามารถยื่นต่อผู้บริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลางและต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ รวมทั้งผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาทบทวนหรือแก้ไขเยียวยาการปฏิบัตินั้น
4. สิทธิตามวรรค 1 ถึง 3 ของข้อกำหนดนี้ ให้ครอบคลุมถึงที่ปรึกษากฎหมายของผู้ต้องขัง ในกรณีที่ผู้ต้องขังหรือที่ปรึกษากฎหมายของตนไม่สามารถใช้สิทธิเหล่านี้ได้ ให้ครอบครัวหรือบุคคลอื่นใดที่มีข้อมูลเกี่ยวกับกรณีนั้นเป็นผู้ใช้สิทธิดังกล่าวได้

ข้อกำหนด 57

1. คำร้องขอหรือร้องทุกข์ใดๆ ต้องได้รับการดำเนินการทันที และให้คำตอบโดยมิชักช้ากรณีที่มีการยกคำร้องขอหรือร้องทุกข์ใดๆ หรือกรณีที่มีความล่าช้าโดยมิสมควร ผู้ร้องพึงมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ได้
2. ต้องมีหลักประกันเพื่อคุ้มครองให้ผู้ต้องขังสามารถยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ได้อย่างปลอดภัย และกรณีที่ผู้ร้องต้องการ ให้กระทำอย่างเป็นความลับ ผู้ต้องขังหรือบุคคลอื่นตามที่กล่าวถึงในวรรค 4 ของข้อกำหนด 56 ต้องไม่ตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกตอบโต้ ช่มชู้ หรือได้รับผลกระทบด้านลบใดๆ อันเนื่องมาจากการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์นั้น

3. ข้อกล่าวหาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีต่อผู้ต้องขัง จะต้องมีการดำเนินการโดยทันทีและให้มีการสอบสวนโดยพลันและอย่างไม่ลำเอียง โดยเจ้าหน้าที่อิสระระดับชาติที่มีอำนาจหน้าที่ โดยให้เป็นไปตามวรรค 1 และ 2 ของข้อกำหนด 71

การติดต่อกับโลกภายนอกเรือนจำ

ข้อกำหนด 58

1. ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้สื่อสารกับครอบครัวและเพื่อนของตนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้โดยมีการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น

(ก) โดยการเขียนจดหมายและหากเป็นไปได้ โดยการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล และช่องทางอื่นใด และ

(ข) โดยการเยี่ยม

2. กรณีที่ได้รับอนุญาตให้มีการเยี่ยมโดยคู่สมรส ต้องให้มีการใช้สิทธิดังกล่าว โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ผู้ต้องขังหญิงต้องสามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้เท่าเทียมกับผู้ต้องขังชาย ให้กำหนดขั้นตอนปฏิบัติและจัดให้มีสถานที่เพื่อการเข้าเยี่ยมเพื่อประกันว่าจะมีการเข้าถึงอย่างเป็นธรรมและโดยเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและศักดิ์ศรี

ข้อกำหนด 59

หากเป็นไปได้ ผู้ต้องขังต้องได้รับการจัดให้อยู่ในเรือนจำซึ่งใกล้กับบ้านหรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูทางสังคมของตน

ข้อกำหนด 60

1. การอนุญาตให้ผู้เยี่ยมเข้ามาในเรือนจำ ขึ้นอยู่กับว่าผู้เข้าเยี่ยมยอมให้มีการค้นตัวหรือไม่ ผู้เข้าเยี่ยมอาจถอนความยินยอมในเวลาใดก็ได้ ซึ่งในกรณีเช่นนั้น ผู้บริหารงานราชทัณฑ์อาจปฏิเสธการเข้าเยี่ยมก็ได้

2. การค้นตัวและขั้นตอนปฏิบัติในการเข้าเรือนจำของผู้เข้าเยี่ยม ต้องไม่เป็นไปในลักษณะย่ำยีศักดิ์ศรีของมนุษย์ และสอดคล้องกับหลักการซึ่งอย่างน้อยเป็นไปเพื่อการป้องกันตามข้อกำหนด 50 ถึง 52 การค้นตามซอกหลืบต่างๆ ของร่างกายเป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงและไม่ควรใช้กับเด็ก

ข้อกำหนด 61

1. ผู้ต้องขังต้องได้รับโอกาส เวลา และการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอในการเยี่ยม และในการสื่อสารและปรึกษาหารือกับที่ปรึกษากฎหมายที่ตนเลือก หรือผู้ให้บริการด้านกฎหมายโดยไม่ชักช้า ไม่มีการลอบฟังข้อมูลหรือไม่มีการตัดข้อความใดๆ และให้เป็นการสื่อสารอย่างเป็นความลับโดยสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านกฎหมายใดๆ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับกฎหมายในประเทศที่บังคับใช้อยู่ การปรึกษาหารือนั้นอาจกระทำในลักษณะที่อยู่ในสายตาของเจ้าพนักงานเรือนจำ แต่ต้องไม่ได้ยินข้อความในการปรึกษานั้น

2. กรณีที่ผู้ต้องขังไม่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ ผู้บริหารเรือนจำต้องอำนวยความสะดวกในการที่ผู้ต้องขังจะเข้าถึงบริการล่ามที่มีความสามารถและเป็นอิสระ

3. ผู้ต้องขังควรสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

ข้อกำหนด 62

1. ผู้ต้องขังซึ่งเป็นชาวต่างชาติ ต้องได้รับการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการสื่อสารกับตัวแทนทางการทูตและกงสุลของรัฐที่ตนเป็นพลเมือง

2. ผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนชาติของรัฐที่ไม่มีตัวแทนทางการทูตและกงสุลอยู่ในประเทศนั้น หรือกรณีที่ เป็นผู้ลี้ภัยหรือผู้ไร้รัฐ จะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกเช่นเดียวกันในการสื่อสารกับตัวแทนทางการทูตของรัฐนั้น ซึ่งทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของตน หรือหน่วยงานระดับประเทศหรือระหว่างประเทศใดๆ ที่มีภารกิจในการคุ้มครองบุคคลเหล่านั้น

ข้อกำหนด 63

ผู้ต้องขังต้องได้รับข่าวสารที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอโดยการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือสิ่งพิมพ์เผยแพร่ของหน่วยงานใดๆ ได้รับฟังวิทยุ คำบรรยายหรือช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่คล้ายคลึงกันอื่นๆ โดยได้รับอนุญาตและอยู่ใต้การควบคุมของผู้บริหารเรือนจำ

หนังสือ

ข้อกำหนด 64

เรือนจำทุกแห่งต้องจัดให้มีห้องสมุดเพื่อการใช้ประโยชน์ของผู้ต้องขังทุกประเภท ให้มีหนังสือเพื่อนันทนาการและให้ความรู้อย่างเพียงพอ และสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือเหล่านั้น

ศาสนา

ข้อกำหนด 65

1. กรณีที่เรือนจำมีผู้ต้องขังซึ่งนับถือศาสนาเดียวกันจำนวนมากพอสมควร ให้แต่งตั้งหรืออนุญาตให้มีผู้แทนทางศาสนานั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าว ในกรณีที่มีจำนวนผู้ต้องขังมากเพียงพอและเมื่อเงื่อนไขเหมาะสม ควรจัดให้เป็นผู้ที่ทำงานแบบเต็มเวลา

2. ผู้แทนทางศาสนาที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับความเห็นชอบตามวรรค1 ของข้อกำหนดนี้ จะต้องได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการจัดพิธีกรรมทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ และสามารถเข้าเยี่ยมเพื่อเทศนาเป็นการส่วนตัวกับผู้ต้องขังที่มีศาสนาเดียวกับตนในช่วงเวลาที่เหมาะสม

3. ต้องไม่ห้ามผู้ต้องขังไม่ให้เข้าถึงผู้แทนทางศาสนาใดๆ ในทางกลับกัน หากผู้ต้องขังปฏิเสธ ไม่ยอมให้ผู้แทนทางศาสนาใดๆ เข้าเยี่ยม เรือนจำก็ต้องเคารพอย่างเต็มที่ต่อทัศนคติของเขา

ข้อกำหนด 66

เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติตามวิถีแห่งชีวิตทางศาสนาของตน โดยการเข้าร่วมพิธีกรรมที่จัดขึ้นในเรือนจำ และมีไว้ในครอบครองซึ่งหนังสือเกี่ยวกับศาสนาและคำสั่งสอนเฉพาะของนิกายศาสนาของตน

การเก็บรักษาสมบัติของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 67

1. เงิน สิ่งของมีค่า เสื้อผ้า และสมบัติส่วนตัวอื่นใดของผู้ต้องขังซึ่งไม่ได้รับอนุญาตตามระเบียบให้สามารถเก็บไว้ได้เป็นส่วนตัวได้ ต้องมีการส่งมอบให้กับเรือนจำเพื่อจัดเก็บอย่างปลอดภัย และผู้ต้องขังต้องเป็นผู้ลงนามในใบส่งมอบของนั้น และให้มีการดำเนินงานตามขั้นตอนเพื่อดูแลให้สมบัติเหล่านั้นอยู่ในสภาพดี

2. เมื่อได้รับการปล่อยตัว ต้องมีการคืนทรัพย์สินของและเงินทั้งหมดให้กับผู้ต้องขัง เว้นแต่ทรัพย์สินของที่ได้ถูกใช้ไปแล้วหรือมีการส่งออกไปนอกเรือนจำก่อนหน้านี้แล้วอย่างถูกต้อง หรือหากเรือนจำเห็นว่าเพื่อประโยชน์ด้านสุขอนามัยอาจต้องมีการทำลายเสื้อผ้าบางชิ้นไปเสียก่อน ผู้ต้องขังพึงลงนามในใบเสร็จเพื่อรับสิ่งของและเงินที่ตนได้รับคืนกลับมานั้น

3. เงินหรือสิ่งของที่มีการส่งจากภายนอกมาให้กับผู้ต้องขังในเรือนจำ ต้องปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน

4. กรณีที่ผู้ต้องขังต้องการนำยาหรือเวชภัณฑ์เข้ามาในเรือนจำ ให้แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้พิจารณาตัดสินใจว่าจะให้มีการใช้ประโยชน์จากเวชภัณฑ์เหล่านั้นอย่างไรได้บ้าง

การแจ้ง

ข้อกำหนด 68

ผู้ต้องขังทุกคนต้องมีสิทธิ และได้รับโอกาสและช่องทางในการแจ้งครอบครัวของตนหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งเป็นผู้ติดต่อกับตนโดยทันที เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับการคุมขังตน การเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่คุมขังอื่นใด และข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บร้ายแรงใดๆ การเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังให้เป็นไปตามที่กฎหมายในประเทศบัญญัติไว้

ข้อกำหนด 69

กรณีที่ผู้ต้องขังเสียชีวิต ผู้บัญชาการเรือนจำต้องแจ้งให้ญาติที่ใกล้ชิดของผู้ต้องขังหรือบุคคลผู้ติดต่อในกรณีฉุกเฉินทราบทันที บุคคลซึ่งผู้ต้องขังระบุให้เป็นผู้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนต้องได้รับแจ้งจากผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อให้ทราบถึงอาการเจ็บป่วยร้ายแรง อาการบาดเจ็บ หรือการส่งตัวไปยังสถานพยาบาล กรณีที่ผู้ต้องขังร้องขออย่างชัดเจนไม่ให้แจ้งให้คู่สมรสหรือญาติที่ใกล้ชิดทราบเมื่อเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ก็ต้องให้เคารพความต้องการเช่นนั้นของผู้ต้องขังด้วย

ข้อกำหนด 70

ผู้บริหารเรือนจำต้องแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบทันทีถึงอาการเจ็บป่วยร้ายแรง หรือการเสียชีวิตของญาติที่ใกล้ชิด หรือบุคคลอื่นใดที่สำคัญสำหรับผู้ต้องขัง หากมีความเหมาะสม ผู้ต้องขังอาจได้รับอนุญาตให้ไปอยู่ที่ข้างเตียงของญาติ หรือบุคคลสำคัญที่อยู่ป่วยหนัก หรือสามารถไปร่วมพิธีศพของญาติที่ใกล้ชิด หรือบุคคลสำคัญอื่นใดของผู้ต้องขังได้ ทั้งนี้โดยอาจมีเจ้าหน้าที่ไปด้วยหรือไปโดยลำพัง

ข้อกำหนด 71

1. ไม่ว่าจะมีการสอบสวนภายในหรือไม่ ผู้บัญชาการเรือนจำต้องรายงานข้อมูลโดยไม่ชักช้าเมื่อมีผู้เสียชีวิต สูญหายหรือได้รับบาดเจ็บร้ายแรงระหว่างการควบคุมตัว ต่อศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นอิสระจากผู้บริหารเรือนจำ และต้องสอบสวนโดยพลันอย่างไม่ล่าเอียง และอย่างเป็นผลเพื่อให้ทราบถึงพฤติการณ์และสาเหตุของกรณีที่เกิดขึ้นผู้บริหารเรือนจำต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ต่อเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการนั้น และประกันให้มีการเก็บรักษาหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. พันธกรณีตามวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ ให้มีผลบังคับใช้ในกรณีที่มีเหตุผลควรเชื่อได้ว่าการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี เกิดขึ้นในเรือนจำ ไม่ว่าจะได้รับการร้องทุกข์อย่างเป็นทางการหรือไม่ก็ตาม

3. กรณีที่มีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าได้เกิดการกระทำตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อกำหนดนี้ ต้องมีการปฏิบัติตามขั้นตอนโดยทันทีเพื่อประกันว่าบุคคลใดๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น ต้องไม่มีส่วนร่วมในการสอบสวน และไม่สามารถติดต่อกับพยาน ผู้เสียหายหรือครอบครัวของผู้เสียหายได้

ข้อกำหนด 72

ผู้บริหารเรือนจำต้องปฏิบัติต่อศพของผู้ต้องขังที่เสียชีวิตด้วยความเคารพและคำนึงถึงศักดิ์ศรี ควรมีการส่งมอบศพของผู้ต้องขังที่เสียชีวิตให้กับญาติใกล้ชิดโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างช้าสุดภายหลังการสอบสวนเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้บริหารเรือนจำต้องอำนวยความสะดวกให้มีการจัดพิธีศพตามประเพณี กรณีที่ไม่มีบุคคลใดประสงค์หรือไม่สามารถจัดพิธีศพดังกล่าวได้ และให้บันทึกข้อมูลเรื่องดังกล่าวไว้อย่างสมบูรณ์

การเคลื่อนย้ายผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 73

1. กรณีที่มีการย้ายผู้ต้องขังจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ให้กระทำโดยเปิดเผยน้อยสุดต่อสาธารณะ และให้มีแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันอย่างเหมาะสมไม่ให้ผู้ต้องขังได้ถูกดูหมิ่น ตกเป็นเป้าความสนใจ หรือการเผยแพร่ต่อสาธารณะไม่ว่าในรูปแบบใดๆ

2. ห้ามไม่ให้มีการเคลื่อนย้ายส่งตัวผู้ต้องขังโดยให้อยู่ในพาหนะที่ขาดการระบายอากาศหรือขาดแสงสว่าง หรือในลักษณะที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทางกายโดยไม่จำเป็น

3. ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายผู้ต้องขังให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารเรือนจำและให้ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันสำหรับผู้ต้องขังทุกคน

บุคลากรของเรือนจำ

ข้อกำหนด 74

1. ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องดำเนินการให้มีการคัดเลือกบุคลากรในทุกระดับอย่างระมัดระวัง เนื่องจากความซื่อสัตย์ ความมีมนุษยธรรม ความเป็นมืออาชีพ และความเหมาะสมของบุคคลต่องาน เช่นนี้ เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานของเรือนจำเป็นไปอย่างเหมาะสม

2. ฝ่ายบริหารเรือนจำจะต้องสร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้แก่ทั้งบรรดาบุคลากรและสาธารณชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการทำงานราชทัณฑ์เป็นงานบริการเพื่อสังคมที่มีความสำคัญยิ่ง และควรใช้วิธีการที่เหมาะสมทุกประการเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ให้สาธารณชนทราบ

3. เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ข้างต้น จะต้องแต่งตั้งบุคลากรให้บุคลากรของเรือนจำเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเต็มเวลาและเป็นมืออาชีพ โดยให้มีสถานะเหมือนข้าราชการพลเรือนที่มีความมั่นคงในตำแหน่ง การงาน ซึ่งสะท้อนถึงการประพฤตินั้นเป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ของร่างกาย มีอัตราเงินเดือนที่จูงใจและสนับสนุนให้บุคลากรที่เหมาะสมทั้งชายและหญิงปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีสิทธิประโยชน์และสภาพการจ้างงานที่สอดคล้องและเกื้อหนุนกับสภาพการทำงาน

ข้อกำหนด 75

1. เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนต้องมีการศึกษาที่ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ และมีศักยภาพและหนทางในการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเป็นมืออาชีพ

2. ก่อนปฏิบัติหน้าที่ใดๆ เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนพึงได้รับการอบรมที่เหมาะสมเกี่ยวกับหน้าที่ โดยทั่วไปและหน้าที่เฉพาะของตน โดยเป็นการอบรมที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดร่วมสมัยที่สามารถพิสูจน์ได้เชิงประจักษ์ขององค์ความรู้ด้านทัณฑศาสตร์ เฉพาะผู้ที่สามารถผ่านบททดสอบทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติภายหลังการอบรมเช่นนั้น จึงจะได้รับอนุญาตให้ทำงานในเรือนจำ

3. ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องประกันให้มีการจัดอบรมระหว่างการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อดำรงไว้และเพิ่มพูนความรู้และความเป็นมืออาชีพของบุคลากร ภายหลังเข้าปฏิบัติหน้าที่และระหว่างการประกอบวิชาชีพของตน

ข้อกำหนด 76

1. การอบรมที่กล่าวถึงในวรรค2 ของข้อกำหนด 75 ให้รวมถึงเนื้อหาต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(ก) กฎหมายระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง ระเบียบข้อบังคับและนโยบาย รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาคที่นำมาใช้ โดยข้อบัญญัติเหล่านี้ ต้องเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ และกำกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่เรือนจำกับผู้ต้องขัง

(ข) สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เรือนจำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งการเคารพศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของผู้ต้องขังทุกคน และข้อห้ามต่อการประพฤตินางประการ โดยเฉพาะการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี

(ค) ความมั่นคงและความปลอดภัยรวมทั้งแนวคิดของความมั่นคงเชิงพลวัต การใช้กำลังและเครื่องพันธนาการ และการจัดการกับผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมรุนแรง โดยใช้การพิจารณาตัดสินใจอย่างถูกต้องเหมาะสมในการใช้เทคนิคการป้องกันและการคลี่คลายสถานการณ์ อย่างเช่น การเจรจาและการไกล่เกลี่ย

(ง) การปฐมพยาบาล ความต้องการด้านจิตวิทยาสังคมของผู้ต้องขังและพลวัตที่เกี่ยวข้องกับสภาพในเรือนจำ รวมทั้งการดูแลและความช่วยเหลือด้านสังคม อย่างเช่น การตรวจจับอาการของสุขภาพจิต

2. เจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งดูแลการปฏิบัติงานกับผู้ต้องขังบางประเภท หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ พึงได้รับการอบรมที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับภารกิจนั้นๆ

ข้อกำหนด 77

เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนพึงปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังเป็นคนดี โดยปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างและทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเคารพเลื่อมใสอยู่ตลอดเวลา

ข้อกำหนด 78

1. หากเป็นไปได้ เจ้าหน้าที่เรือนจำควรประกอบด้วยบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษอย่างเพียงพอ ทั้งที่เป็นนักจิตเวช นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้สอนงานช่างฝีมือ

2. ให้จัดให้มีบริการของนักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้สอนงานช่างฝีมือโดยมีตำแหน่งถาวร ทั้งนี้โดยไม่กีดกันผู้ทำงานแบบครึ่งเวลาหรืออาสาสมัคร

ข้อกำหนด 79

1. ผู้บัญชาการเรือนจำควรมีคุณสมบัติเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ทั้งในแง่บุคลิกภาพความสามารถในการบริหาร โดยได้รับการอบรมและมีประสบการณ์ที่เหมาะสม

2. ผู้บัญชาการเรือนจำพึงใช้เวลาการทำงานทั้งหมดในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ และไม่ควรเป็นพนักงานบางเวลา ทั้งยังควรพักอาศัยอยู่ในเรือนจำ หรือในบริเวณใกล้เคียง

3. กรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำมีหน้าที่ดูแลเรือนจำสองแห่งหรือมากกว่านั้น ผู้บัญชาการต้องเข้าเยี่ยมเรือนจำแต่ละแห่งอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา และต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรับผิดชอบเป็นผู้ดูแลประจำอยู่ในเรือนจำแต่ละแห่งด้วย

ข้อกำหนด 80

1. ผู้บัญชาการเรือนจำรองผู้บัญชาการ และเจ้าหน้าที่เรือนจำอื่นๆส่วนใหญ่ต้องสามารถพูดภาษาที่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ใช้ได้ หรือเข้าใจภาษานั้น

2. หากจำเป็น อาจจัดให้มีบริการล่ามที่มีความสามารถและเหมาะสม

ข้อกำหนด 81

1. ในเรือนจำที่มีทั้งผู้ต้องขังชายและหญิง เจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่ส่วนที่เป็นผู้ต้องขังหญิง ต้องเป็นผู้หญิง ซึ่งจะเป็นผู้ถือกุญแจที่สามารถเข้าถึงทุกพื้นที่ในเรือนจำส่วนนั้นได้

2. เจ้าหน้าที่ชายจะต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่ส่วนที่เป็นของผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่จะมีเจ้าหน้าที่เรือนจำหญิงร่วมไปด้วย

3. ผู้ต้องขังหญิงต้องได้รับการดูแลและควบคุมโดยเจ้าหน้าที่หญิงเท่านั้น ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการห้ามการมีเจ้าหน้าที่ชายในส่วนที่เป็นแพทย์และครู ซึ่งอาจปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นมืออาชีพของตนในเรือนจำหรือในพื้นที่ส่วนที่จัดให้กับผู้ต้องขังหญิงได้

ข้อกำหนด 82

1. ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่เรือนจำจะต้องไม่ใช้กำลังเว้นแต่เพื่อป้องกันตัว หรือกรณีที่มีความพยายามหลบหนี หรือเมื่อมีการใช้กำลังทางกายภาพ ทั้งในทางที่ก้าวร้าว หรือตึงตัน เพื่อขัดขืนคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ โดยเจ้าหน้าที่เรือนจำที่เลือกการใช้กำลังต้องใช้เท่าที่จำเป็นอย่างยั้งเท่านั้น และต้องรายงานเหตุการณ์ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบโดยทันที

2. เจ้าหน้าที่เรือนจำต้องได้รับการฝึกฝนทางร่างกายเป็นพิเศษเพื่อให้สามารถควบคุมผู้ต้องขังที่ก้าวร้าวได้

3. ยกเว้นในสถานการณ์พิเศษ เจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกับผู้ต้องขัง ไม่ควรติดอาวุธ นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่เรือนจำไม่ควรได้รับอาวุธไม่ว่าในพฤติการณ์ใดๆ เว้นแต่จะได้รับการฝึกฝนการใช้อาวุธมาแล้ว

การตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อกำหนด 83

1. ให้จัดให้มีระบบตรวจสอบเรือนจำและบริการของราชทัณฑ์อย่างสม่ำเสมอในสองลักษณะ
(ก) การตรวจสอบภายในหรือโดยฝ่ายบริหารซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารงานราชทัณฑ์กลาง
(ข) การตรวจสอบภายนอกซึ่งเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เป็นอิสระจากผู้บริหารงานราชทัณฑ์ โดยอาจรวมถึงหน่วยงานระหว่างประเทศหรือภูมิภาคที่มีอำนาจหน้าที่

2. ในทั้งสองกรณี จุดประสงค์ของการตรวจสอบให้เป็นไปเพื่อประกันให้มีการบริหารเรือนจำอย่างสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ นโยบาย และขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อบูมุงปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของบริการงานราชทัณฑ์และการลงทัณฑ์ และการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 84

1. ผู้ตรวจการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
(ก) สามารถเข้าถึงข้อมูลทุกประการเกี่ยวกับจำนวนผู้ต้องขังและสถานที่และตำแหน่งของสถานที่คุมขัง ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง รวมทั้งระเบียบรายชื่อและสภาพการคุมขัง
(ข) สามารถเลือกได้อย่างเป็นอิสระว่าจะเข้าเยี่ยมเรือนจำใด รวมทั้งสามารถเข้าเยี่ยมตามความประสงค์ของตนโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า และสามารถเลือกผู้ต้องขังที่จะสัมภาษณ์ได้
(ค) สามารถสัมภาษณ์ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เรือนจำระหว่างการเข้าเยี่ยมได้เป็นการส่วนตัว และเป็นความลับโดยสมบูรณ์
(ง) สามารถให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารงานราชทัณฑ์และหน่วยงานอื่นๆ ที่มีอำนาจหน้าที่

2. คณะตรวจสอบจากภายนอกควรประกอบด้วยผู้ตรวจการที่มีความเหมาะสม และมีประสบการณ์ ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานที่มีอำนาจ และประกอบด้วยผู้ชำนาญการทางการแพทย์ ควรให้ความใส่ใจอย่างเหมาะสมต่อความได้สมดุลด้านเพศสภาพของคณะทำงานด้วย

ข้อกำหนด 85

1. ภายหลังจากตรวจสอบทุกครั้ง ให้มีการเขียนรายงานเพื่อส่งมอบให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ควรให้ความใส่ใจอย่างเหมาะสมต่อการเผยแพร่รายงานการตรวจสอบโดยหน่วยงานภายนอกต่อสาธารณะ โดยให้ตัดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังออกไป เว้นแต่มีการให้ความยินยอมอย่างชัดเจนโดยผู้ต้องขัง

2. ฝ่ายบริหารเรือนจำหรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ แล้วแต่ความเหมาะสม พึงประกาศภายในเวลาอันสมควรว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอันเป็นผลมาจากการตรวจสอบโดยคณะตรวจสอบจากภายนอกหรือไม่

II. ข้อกำหนดที่ใช้กับผู้ต้องขังประเภทพิเศษ

A. นักโทษเด็ดขาด

หลักปฏิบัติ

ข้อกำหนด 86

หลักปฏิบัติต่อไปนี้ต้องการแสดงถึงเจตนารมณ์ว่าการบริหารและเป้าประสงค์ของสถาบันราชทัณฑ์ สอดคล้องกับปฏิญญาที่ให้ไว้ตามข้อสังเกตเบื้องต้น 1 ของข้อกำหนดนี้

ข้อกำหนด 87

ก่อนจะรับโทษจนครบถ้วน ควรมีขั้นตอนปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อประกันว่าผู้ต้องขังจะสามารถปรับตัวได้โดยลำดับเพื่อเข้ากันได้กับสังคมภายนอก โดยจะบรรลุเป้าประสงค์นี้ได้ขึ้นอยู่กับรายการนี้ โดยการจัดให้มีระยะก่อนการปล่อยตัวในเรือนจำนั้น หรือจัดให้มีระยะก่อนปล่อยตัวโดยหน่วยงานอื่นที่เหมาะสม หรือให้มีการทดลองปล่อยตัวโดยมีระบบการควบคุมดูแลบางประการ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่เป็นการควบคุมดูแลของตำรวจ แต่ควรมีองค์ประกอบร่วมกันของการช่วยเหลือด้านสังคมอย่างได้ผล

ข้อกำหนด 88

1. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังควรอยู่บนพื้นฐานการมุ่งให้บุคคลกลับไปอยู่ร่วมกับสังคมได้ ไม่ใช่เป็นการแยกบุคคลออกจากชุมชน ด้วยเหตุดังกล่าว จึงควรจัดจำแนกหน่วยงานชุมชนโดยหากเป็นไปได้ เพื่อให้มีตัวแทนคอยช่วยเหลือเจ้าหน้าที่เรือนจำในการสนับสนุนการฟื้นฟูผู้ต้องขังเพื่อคืนสู่สังคม

2. เรือนจำทุกแห่งควรมีความเชื่อมโยงกับนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีหน้าที่รักษาและปรับปรุงความสัมพันธ์ที่พึงประสงค์ระหว่างตัวผู้ต้องขังกับครอบครัวของเขาและกับตัวแทนที่มีคุณค่าในชุมชนของพวกเขา โดยควรมีขั้นตอนที่ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางแพ่ง สิทธิตามหลักประกันทางสังคม และสิทธิประโยชน์ด้านสังคมอื่นๆ ของผู้ต้องขัง โดยให้มีความสอดคล้องมากที่สุดกับกฎหมายและการลงโทษ

ข้อกำหนด 89

1. เพื่อบรรลุเป้าประสงค์นี้ เราจำเป็นต้องจำแนกการปฏิบัติให้เหมาะสมกับผู้ต้องขังแต่ละคน โดยจัดให้มีระบบการจำแนกกลุ่มผู้ต้องขังอย่างยืดหยุ่น และหากเป็นไปได้ให้จัดให้กลุ่มต่างๆ เหล่านี้เข้าไปอยู่ในเรือนจำแยกจากกัน ซึ่งจะสามารถปฏิบัติกับแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

2. ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในระดับเดียวกันสำหรับผู้ต้องขังทุกกลุ่มในเรือนจำ โดยหากเป็นไปได้ให้จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันไปโดยสอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละกลุ่ม เรือนจำแบบเปิดซึ่งไม่มีการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันการหลบหนี แต่ต้องพึ่งพาความมีวินัยของตัวผู้ต้องขังเอง เป็นเงื่อนไขที่ดีสุดในการฟื้นฟูผู้ต้องขังบางคนที่ผ่านมาการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี

3. หากเป็นไปได้ไม่ควรปล่อยให้มีความหนาแน่นของผู้ต้องขังในเรือนจำแบบปิดมีมากเกินไป จนเป็นอุปสรรคต่อการจัดให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับแต่ละคนในบางประเทศ มีการพิจารณาว่าจำนวนประชากรผู้ต้องขังในเรือนจำหนึ่งๆ ไม่ควรเกิน 500 คน ส่วนในเรือนจำแบบเปิด จำนวนประชากรผู้ต้องขังควรมีขนาดเล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4. ในอีกแง่หนึ่ง ก็ไม่ควรจัดให้มีเรือนจำซึ่งเล็กเกินไป อันเป็นเหตุให้ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะจัดให้เหมาะสม

ข้อกำหนด 90

หน้าที่ของสังคมไม่ได้ยุติลงเฉพาะเมื่อมีการปล่อยตัวผู้ต้องขังแล้วเท่านั้น โดยควรมีหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่สามารถช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว ให้ได้รับการดูแลภายหลังการปล่อยตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อลดความมืดมนของสังคมที่มีต่อพวกเขา และเพื่อให้การฟื้นฟูทางสังคมของพวกเขาต่อไป

การปฏิบัติตามคำพิพากษา

ข้อกำหนด 91

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ต้องโทษตามคำพิพากษาให้จำคุก หรือมาตรการลงโทษที่คล้ายคลึงกัน ต้องเป็นไปตามคำพิพากษา คือ ให้ผู้ต้องขังเกิดความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองภายหลังได้รับการปล่อยตัวแล้ว โดยจะต้องทำให้ผู้ต้องขังเข้าสู่ลักษณะดังกล่าวให้ได้ทราบเท่าที่ระยะเวลาในการคุมขังอำนวย การปฏิบัติต่างๆ ควรมุ่งสนับสนุนการเคารพตนเองและส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบ

ข้อกำหนด 92

1. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ต้องมีการใช้วิธีการอันเหมาะสมทุกประการ รวมทั้งการดูแลด้านศาสนาสำหรับในประเทศที่เป็นไปได้ บริการด้านการศึกษา แนวทางการฝึกอาชีพและการอบรมการทำงานด้านสังคม การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจ้างงาน การพัฒนาทางร่างกายและการสร้างความเข้มแข็งด้านจิตใจ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังแต่ละคน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นมาด้านสังคมและอาชญากรรมของพวกเขา ศักยภาพด้านกายและจิตใจ และความสามารถพิเศษ อารมณ์ความรู้สึก ระยะเวลาการใช้โทษและสภาพอนาคตหลังการปล่อยตัว

2. สำหรับผู้ต้องขังทุกคนที่มีระยะเวลาการใช้โทษที่เหมาะสม ผู้บัญชาการเรือนจำจะได้รับรายงานฉบับเต็มเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ทันทีภายหลังจากการรับบุคคลดังกล่าวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ รายงานนี้มักมีข้อมูลที่จัดทำโดยแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ชำนาญการ ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูลทางร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขัง

3. รายงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องต้องแยกเก็บไว้เป็นแฟ้มโดยมีการปรับปรุงข้อมูลในแฟ้มให้ทันสมัยอยู่เสมอ และให้มีการจำแนกประเภทในลักษณะที่จะสามารถเปิดดูได้สะดวกโดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเมื่อต้องการ

การจำแนกระดับและการปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคล

ข้อกำหนด 93

1. เป้าประสงค์ของการจำแนกระดับผู้ต้องขังคือ

(ก) เพื่อแยกผู้ต้องขังออกจากผู้ต้องขังที่เมื่อพิจารณาจากประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมแล้วมีแนวโน้มจะส่งผลเป็นตัวอย่างในทางไม่ดีต่อผู้ต้องขังอื่น

(ข) เพื่อแบ่งผู้ต้องขังเป็นระดับชั้นต่างๆ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติที่มุ่งสนับสนุนการฟื้นฟูทางสังคม

2. โดยหากเป็นไปได้ จะต้องมีการแยกเรือนจำหรือแบ่งเรือนจำออกเป็นส่วนต่างๆ เพื่อเป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีระดับชั้นต่างๆ กันไป

ข้อกำหนด 94

ภายหลังจากการรับตัวและได้ศึกษาอุปนิสัยของผู้ต้องขังแต่ละคนและระยะเวลาที่จะรับโทษแล้ว จะต้องเตรียมแนวทางการปฏิบัติกับผู้ต้องขังคนดังกล่าว ทั้งนี้โดยพิจารณาจากความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความต้องการ ศักยภาพและแนวโน้มด้านพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

สิทธิพิเศษ

ข้อกำหนด 95

ในทุกๆ เรือนจำจะต้องกำหนดระบบสิทธิพิเศษที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังแต่ละระดับชั้น และการปฏิบัติที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติที่ดี ส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบ และคุ้มครองประโยชน์และความร่วมมือของผู้ต้องขังที่อยู่ในการปฏิบัติของตน

การทำงาน

ข้อกำหนด 96

1. ผู้ต้องโทษพึงมีโอกาสดำเนินงานและ/หรือมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการฟื้นฟูตนเอง ทั้งนี้ ภายใต้อาการประเมินความพร้อมทางร่างกายและจิตใจโดยแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ชำนาญการอื่นๆ

2. จัดให้มีการทำงานที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ต้องขังกระตือรือร้นในการจ้างงานในวันทำงานปกติ

ข้อกำหนด 97

1. การใช้แรงงานในเรือนจำต้องไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด
2. ผู้ต้องขังต้องไม่ถูกบังคับให้อยู่ในสภาพเป็นทาสหรือเป็นข้ารับใช้
3. ต้องไม่กำหนดให้ผู้ต้องขังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่เรือนจำใดๆ

ข้อกำหนด 98

1. หากเป็นไปได้ให้จัดให้มีงานในลักษณะที่สนับสนุนหรือเพิ่มพูนความสามารถของผู้ต้องขังที่จะหาเลี้ยงชีพได้อย่างสุจริตภายหลังได้รับการปล่อยตัว
2. จัดให้มีการฝึกอาชีพที่เป็นประโยชน์กับผู้ต้องขังเพื่อให้สามารถทำผลกำไร โดยเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชน
3. ภายในข้อจำกัดด้านการฝึกอาชีพอาชีพอย่างเหมาะสมและโดยเป็นไปตามเงื่อนไขการบริหารงานราชทัณฑ์และการควบคุมด้านวินัยผู้ต้องขังพึงสามารถเลือกประเภทของงานที่ต้องการทำได้

ข้อกำหนด 99

1. ระบบและวิธีทำงานในเรือนจำควรจัดให้มีส่วนคล้ายคลึงมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับการทำงานแบบเดียวกันภายนอกเรือนจำ ทั้งนี้เพื่อเตรียมให้ผู้ต้องขังปรับตัวเข้ากับสภาพการประกอบอาชีพแบบปรกติหลังจากการปล่อยตัวได้
2. ผลประโยชน์และการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังต้องไม่ขึ้นต่อการแสวงหากำไรทางการเงินจากอุตสาหกรรมในเรือนจำ

ข้อกำหนด 100

1. หากเป็นไปได้ การอุตสาหกรรมและการเกษตรของเรือนจำ ควรอยู่ภายใต้การดูแลโดยตรงของฝ่ายบริหารเรือนจำ ไม่ใช่ผู้รับเหมาเอกชน
2. กรณีที่ผู้ต้องขังถูกจ้างงานจากหน่วยงานที่ไม่อยู่ใต้การควบคุมของฝ่ายบริหารเรือนจำ พวกเขาจะต้องอยู่ใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่เรือนจำเสมอ เว้นแต่เป็นงานที่ทำให้กับหน่วยราชการอื่น ผู้ได้รับประโยชน์จากการใช้แรงงานผู้ต้องขังต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราปรกติเต็มจำนวนโดยจ่ายไว้กับฝ่ายบริหารเรือนจำโดยคำนึงถึงผลผลิตภาพของแรงงานของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 101

1. จะต้องนำพึงระมัดระวังที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงานอิสระโดยทั่วไป มาใช้อย่างเท่าเทียมกันสำหรับแรงงานที่ผู้ต้องขังในเรือนจำต่างๆ ด้วย
2. ต้องจัดให้มีระบบจ่ายเงินทดแทนกับผู้ต้องขังที่ประสบอันตรายจากการทำงาน รวมทั้งการเจ็บป่วยจากการทำงาน ตามเงื่อนไขที่ให้ประโยชน์ไม่น้อยไปกว่าที่แรงงานโดยทั่วไปได้รับตามกฎหมาย

ข้อกำหนด 102

1. ระยะเวลาการทำงานแต่ละวันและแต่ละสัปดาห์ของผู้ต้องขังต้องกำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายแรงงาน หรือตามระเบียบในเรือนจำ ทั้งนี้โดยอยู่บนพื้นฐานข้อกำหนดหรือประเพณีการปฏิบัติที่ใช้กับการจ้างแรงงานโดยทั่วไป

2. การกำหนดระยะเวลาการทำงานต้องให้มีวันพักผ่อนหนึ่งวันต่อสัปดาห์ และให้มีเวลาเพียงพอต่อการศึกษาล่าเรียนและกิจกรรมอย่างอื่น ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นเพื่อการปฏิบัติและการฟื้นฟูผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 103

1. จัดให้มีระบบจ่ายค่าตอบแทนในการทำงานของผู้ต้องขังอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

2. ภายใต้ระบบดังกล่าว ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้สามารถใช้บางส่วนจากรายได้เพื่อซื้อหาสิ่งของเครื่องใช้ที่สามารถอนุญาตให้ได้เพื่อประโยชน์ของตนและให้สามารถส่งรายได้บางส่วนไปยังครอบครัวของตนได้ด้วย

3. ระบบดังกล่าวควรกำหนดให้ฝ่ายบริหารเรือนจำเก็บสะสมเงินรายได้จำนวนหนึ่งของผู้ต้องขังไว้เป็นเงินออม ทั้งนี้จะมีการส่งมอบเงินดังกล่าวให้กับผู้ต้องขังเมื่อได้รับการปล่อยตัว

การศึกษาและนันทนาการ

ข้อกำหนด 104

1. ต้องจัดให้ผู้ต้องขังทั้งหมดที่อาจได้ประโยชน์จากการศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อไป รวมทั้งการศึกษอบรมด้านศาสนาสำหรับประเทศที่เป็นไปได้ และต้องจัดให้มีการศึกษาภาคบังคับสำหรับผู้ต้องขังที่ไม่รู้หนังสือและผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชนโดยฝ่ายบริหารเรือนจำจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับคนกลุ่มนี้

2. หากเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ผู้ต้องขังควรได้รับการศึกษาจากระบบที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาของชาติ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้อย่างต่อเนื่องภายหลังได้รับการปล่อยตัว

ข้อกำหนด 105

ต้องจัดให้มีกิจกรรมนันทนาการและวัฒนธรรมในเรือนจำทุกแห่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ด้านสุขภาพทางจิตใจและร่างกายของผู้ต้องขัง

ความสัมพันธ์ด้านสังคมและการดูแลภายหลังปล่อยตัว

ข้อกำหนด 106

ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับการรักษาและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับครอบครัวของผู้ต้องขัง โดยถือว่าเป็นสิ่งพึงประสงค์เพื่อประโยชน์สูงสุดของทั้งสองฝ่าย

ข้อกำหนด 107

นับแต่เริ่มต้นการรับโทษ ต้องคำนึงถึงอนาคตของผู้ต้องขังภายหลังได้รับการปล่อยตัว และจะต้องส่งเสริมสนับสนุนรวมทั้งช่วยเหลือผู้ต้องขังให้สามารถรักษาหรือสร้างความสัมพันธ์เช่นนั้นกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเรือนจำที่อาจมีส่วนส่งเสริมการฟื้นฟูตัวผู้ต้องขัง และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อครอบครัวของเขา

ข้อกำหนด 108

1. บริการและหน่วยงานต่างๆ ของรัฐหรืออื่นๆ ซึ่งช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในการปรับตัวเข้ากับสังคมอีกครั้งหากเป็นไปได้และจำเป็น พึงประกันให้ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวได้รับเอกสารและบัตรประจำตัวที่ถูกต้องเหมาะสมให้ได้ว่ามีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและมีงานทำ มีเสื้อผ้าสวมใส่อย่างเหมาะสม และเพียงพอกับสภาพอากาศและฤดูกาล และมีหนทางเพียงพอในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางของตน และสามารถดูแลรักษาตนเองได้ในเบื้องต้นหลังจากได้รับการปล่อยตัว
2. ตัวแทนที่ได้รับความเห็นชอบของหน่วยงานนั้น พึงมีช่องทางที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อเข้าถึงเรือนจำและเข้าถึงตัวผู้ต้องขัง และสามารถปรึกษารื้อกับผู้ต้องขังถึงอนาคตของเขา โดยเริ่มตั้งแต่แรกจับโทษ
3. หากเป็นไปได้ให้มีการรวมศูนย์หรือประสานงานการดำเนินงานกิจกรรมของหน่วยงานเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้น

ข. ผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพ

ข้อกำหนด 109

1. บุคคลที่พบว่าไม่มีส่วนรับผิดชอบในอาชญากรรม หรือกรณีที่ตรวจสอบภายหลังแล้วพบว่าเป็นผู้มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพร้ายแรง ซึ่งการอยู่ในเรือนจำอาจส่งผลให้อาการนั้นเลวร้ายลง จะต้องไม่ถูกขังในเรือนจำ และจะต้องส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปอยู่ในสถานบำบัดทางจิตโดยเร็วสุด
2. หากจำเป็นผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพอาจเข้ารับการรักษายาบาลในหน่วยงานพิเศษ ภายใต้การดูแลอย่างเหมาะสมของบุคคลากรทางการแพทย์ชำนาญการ
3. การบริการด้านการแพทย์ ต้องจัดให้มีสำหรับผู้ต้องขังที่มีความจำเป็นทุกคนได้รับการรักษายาบาลด้านจิตเวช

ข้อกำหนด 110

ในกรณีที่จำเป็น ควรดำเนินการโดยจัดให้มีหน่วยงานที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าจะมีการรักษาผู้ต้องขังที่มีอาการป่วยทางด้านจิตใจต่อไปหลังได้รับการปล่อยตัวแล้ว และมีการดูแลด้านจิตวิทยาสังคมภายหลังการรักษาด้วย

ค. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างการพิจารณา

ข้อกำหนด 111

1. บุคคลที่ถูกจับกุมหรือคุมขังเนื่องจากถูกตั้งข้อหาทางอาญาซึ่งอยู่ระหว่างการคุมขังของตำรวจหรือถูกฝากขังในเรือนจำแต่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดีและมีคำพิพากษาลงโทษ ให้ถือว่าเป็น “ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา” ตามที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้
2. ผู้ต้องขังที่ยังไม่ต้องคำพิพากษาอันเป็นที่สุดท้ายให้เป็นผู้กระทำผิดต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็น ผู้บริสุทธิ์ และต้องได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น

3. โดยไม่เป็นการเสียหายต่อข้อกำหนดตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองเสรีภาพของบุคคล หรือ กระบวนการปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ต้องจัดให้ผู้ต้องขังเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากระบบ การดูแลสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดที่เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นดังต่อไปนี้

ข้อกำหนด 112

1. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องขังแยกจากนักโทษเด็ดขาด
2. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาที่เป็นเยาวชน ให้ขังแยกจากผู้ใหญ่และโดยหลักการแล้วควรควบคุม ตัวโดยหน่วยงานที่แยกต่างหากออกไป

ข้อกำหนด 113

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาจะต้องนอนแยกกันแต่ละห้องโดยคำนึงถึงประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น ที่แตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ

ข้อกำหนด 114

โดยคำนึงถึงข้อจำกัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหน่วยงาน ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา อาจสามารถสั่งอาหารจากภายนอกเข้ามาได้โดยต้องจ่ายเงินเอง ทั้งนี้โดยผ่านฝ่ายบริหารเรือนจำหรือ ครอบครัวหรือเพื่อน หากไม่จัดหาอาหารมาเอง ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องเป็นผู้จัดหาอาหารให้

ข้อกำหนด 115

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้สวมใส่เสื้อผ้าของตนเองที่มีความสะอาดและ เหมาะสมเสมอ หากบุคคลดังกล่าวสวมชุดของเรือนจำ ต้องให้เป็นชุดที่มีความแตกต่างจากชุดที่จัดให้กับ นักโทษเด็ดขาด

ข้อกำหนด 116

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาจะต้องได้รับโอกาสในการทำงานเสมอ แต่ต้องไม่ถูกกำหนดให้ ต้องทำงาน กรณีที่เลือกจะทำงานต้องได้รับค่าจ้างจากงานที่ทำ

ข้อกำหนด 117

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้สามารถจัดหาหนังสือ หนังสือพิมพ์ เครื่องเขียน และอุปกรณ์ด้านอาชีพอย่างอื่นที่สอดคล้องกับประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรม หลักความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยในเรือนจำ โดยต้องออกค่าใช้จ่ายเองหรือมีบุคคลอื่นออกค่าใช้จ่ายให้

ข้อกำหนด 118

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้พบและรับการรักษาจากแพทย์หรือทันตแพทย์ของ ตน หากมีเหตุผลสนับสนุนมากเพียงพอ และหากบุคคลดังกล่าวสามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นเองได้

ข้อกำหนด 119

1. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาทุกคนมีสิทธิได้รับแจ้งโดยพลันเกี่ยวกับเหตุผลที่ตนถูกควบคุม และ เกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่มีต่อตน

2. กรณีที่ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาไม่มีที่ปรึกษากฎหมายที่ตนเลือก เขาย่อมมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือให้มีที่ปรึกษากฎหมายโดยศาลหรือหน่วยงานอื่นในทุกคดีที่ต้องการเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยที่ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาไม่ต้องจ่ายเงินหากไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะจ่ายได้ กรณีที่มีการปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงที่ปรึกษากฎหมาย จะต้องสามารถให้หน่วยงานอิสระพิจารณาทบทวนการปฏิเสธดังกล่าวได้โดยไม่ชักช้า

ข้อกำหนด 120

1. สิทธิและแบบแผนที่กำลังดูแลการเข้าถึงที่ปรึกษากฎหมายหรือผู้ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายเพื่อช่วยในการต่อสู้คดีให้กับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาให้อยู่ใต้หลักการเดียวกับที่กล่าวถึงในข้อกำหนด 61

2. เมื่อมีการร้องขอ ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอุปกรณ์เครื่องเขียนสำหรับเตรียมเอกสารเพื่อการต่อสู้คดีของตน รวมทั้งการเขียนใบสั่งการอย่างเป็นทางการเพื่อส่งมอบให้กับที่ปรึกษากฎหมายหรือผู้ให้การช่วยเหลือด้านกฎหมายของตน

ง. ผู้ต้องขังคดีแพ่ง

ข้อกำหนด 121

ในประเทศซึ่งยังมีกฎหมายอนุญาตให้คุมขังบุคคลในคดีนี้ หรือโดยคำสั่งของศาลในกระบวนการอื่นที่มีใช้กระบวนการอาญา บุคคลที่ถูกคุมขังดังกล่าวต้องไม่ถูกจำกัดสิทธิมากเกินไปกว่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้มีการควบคุมตัวอย่างมั่นคงและให้เกิดความสงบเรียบร้อย การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกลุ่มนี้ต้องไม่เลวร้ายไปกว่าที่ปฏิบัติกับผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประเด็นที่ว่า ว่าพวกเขาอาจถูกกำหนดให้ต้องทำงาน

จ. บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวโดยไม่มีข้อกล่าวหา

ข้อกำหนด 122

โดยไม่เป็นการเสียหายต่อข้อบทที่ 9 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights-ICCPR)²บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวโดยไม่มีข้อหา ย่อมได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในส่วนที่ I และ II หมวด ค ของข้อกำหนดนี้ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในส่วนที่ II หมวด ก ของข้อกำหนดนี้ โดยให้นำมาใช้กรณีที่นำไปเพื่อประโยชน์ของกลุ่มผู้ถูกควบคุมตัวประเภทนี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะต้องไม่นำมาตรการที่ใช้ในการปรับทัศนคติหรือการฟื้นฟู ซึ่งไม่มีความเหมาะสมด้วยประการใดๆ ทั้งสิ้นสำหรับบุคคลที่ยังไม่ถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดทางอาญาใดๆ

²โปรดดู มติข้อ 2200 A (XXI), ภาคผนวก